

Άρειος Πάγος 401/1987, Τμ. Β'

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 47/88 σελ. 122, ΝοΒ 36/88 σελ. 906

Περίληψη: Ευθύνη νομικού προσώπου. - Αδικοπραξία (θανάτωση προσώπου) από παραλείψεις του νόμιμου εκπροσώπου (οργάνου κατ' ΑΚ 71) της εργοδότης εταιρίας από αμέλειά τους. χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη της οικογένειας του θύματος. Οι διατάξεις του β.δ. 135/1968, με τις οποίες καθορίζονται οι όροι για την εκτέλεση των εργασιών μετασκευών πλοίων δεν αναιρούν την ευθύνη του εργοδότη από τη μη τήρηση των υποχρεώσεων της ΑΚ 662 και από αδικοπραξία.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Β. ΛΙΝΑΡΔΟΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Σ. ΣΑΜΟΥΗΛ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι ο κ. Ν. Λαλιώτης, ερήμην, αναιρεσειούσης

Επειδή εκ των διατάξεων των άρθρων 71, 299, 662, 914, 932 του ΑΚ σαφώς προκύπτει ότι επί θανατώσεως προσώπου εκ βιαίου συμβάντος εν τη εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, οφειλομένης εις αμέλειαν των καταστατικών οργάνων του εργοδότη, παραλειψάντων να ρυθμίσουν, συμφώνως προς το άρθρον 662 ΑΚ τα της εργασίας ως και του χώρου αυτής κατά τρόπον ώστε να προστατεύεται η ζωή και η υγεία του εργαζομένου, παρέχεται εις τα μέλη της οικογενείας του θύματος αξιώσις προς πληρωμήν χρηματικής ικανοποίησεως, λόγω ψυχικής οδύνης. Εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, το δικάσαν Εφετείον εδέχθη ότι η αναιρεσειούσα, αναλαβούσα διά συμβάσεως την εκτέλεσιν εργασιών μονώσεως διά πολυουρεθάνης του εις Αμπελάκια-Σαλαμίνας ηγκυροβολημένου φορτηγού πλοίου "F.T.**", διά την μετατροπήν αυτού εις ψυγείον, ήρξατο κατ' Οκτώβριον 1979 της εκτελέσεως των εργασιών τούτων δι' ειδικού συνεργείου, εις ο ανήκε και ο Δ.Ζ.**, ως συνδεόμενος μετ' αυτής διά συμβάσεως εξηρητημένης εργασίας. Ότι κατά την 20.11.1979, καθ' ον χρόνον ο ανωτέρω μισθωτός ησχολείτο με την εκτέλεσιν εργασιών μονώσεως εις το νο 2 κύτος του πλοίου, εξερράγη εκ σπινθήρος πυρκαϊά, ήτις, λόγω του ευφλέκτου των ρινισμάτων του μηχανικού υλικού, μετεδόθη εις ολόκληρον τον χώρον τούτον, ήτοι εις το δάπεδον και τας πλευράς του κύτους, με αποτέλεσμα να υποστή ούτος εγκαύματα και να αποβιώση εκ της αιτίας ταύτης και της εισπνοής μονοξειδίου του άνθρακος. Ότι το εν λόγω ατύχημα οφείλεται εις πταίσμα του νομίμου εκπροσώπου της αναιρεσειούσης Δ.Β.**, όστις, ένεκα μη καταβολής της εν ταις συναλλαγαις απαιτουμένης επιμελείας, δεν εμερίμνησε το μεν διά την ύπαρξιν εν τω χώρω της εργασίας ικανού αριθμού πυροσβεστήρων, διά την καταστολήν τυχόν πυρκαϊάς, το δε όπως διατηρείται ανοικτόν το κάλυμμα του νο 2 κύτους του πλοίου, εν όψει του ότι εντός του χώρου εργασίας δεν υπήρχεν επαρκής τεχνητός αερισμός, ώστε εν περιπτώσει καύσεως της χρησιμοποιουμένης διά την μόνωσιν του πλοίου πολυουρεθάνης, βρίσκουν διέξοδον τα αναπτυσσόμενα εξ αυτής δηλητηριώδη αέρια. Ότι εάν ούτος είχε μεριμνήσει διά την λήψιν των ως άνω προστατευτικών της ζωής των εργαζομένων μέτρων, ο θάνατος του ως άνω παθόντος θα απεφεύγετο. Ταύτα δεχθέν το δικάσαν Εφετείον και, μετ' εξαφάνισιν της πρωτοδίκου αποφάσεως, επιδικάσαν εις την σύζυγον και το ανήλικον τέκνον του θανατωθέντος χρηματικήν ικανοποίησιν λόγω ψυχικής οδύνης:

α) διέλαβεν εν τη προσβαλλομένη αποφάσει πλήρεις, σαφείς και άνευ αντιφάσεως αιτιολογίας και

β) ορθώς τας άνω διατάξεις ηρμήνευσε και εφήρμοσε, ουδόλως δε παρεβίασε περαιτέρω τις διατάξεις των άρθρων 1 § 4, 9 § 2, 12 § 2, 14 και 15 του β.δ. 135/1968 "περί εγκρίσεως Κανονισμού περί παρακολουθήσεως ναυπηγήσεων, μετασκευών και επισκευών πλοίων", διά των οποίων καθορίζονται οι όροι διά την εκτέλεσιν των εργασιών μετασκευών πλοίων και οι υπεύθυνοι έναντι της αρχής διά την τήρησιν αυτών, χωρίς παντάπασιν να αναιρείται η ευθύνη του εργοδότη εκ της μη τήρησεως της εν άρθρω 662 ΑΚ υποχρεώσεως. Όθεν οι περί του εναντίου πρώτος και τέταρτος λόγοι αναιρέσεως, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι, ως απαράδεκτοι δε, καθ' όσον δι' αυτών πλήττεται η περί τα πράγματα ανέλεγκτος κρίσις του δικαστηρίου της ουσίας.